

מ"ת 9804/06 - מדינת ישראל נגד חיים גבאי, יהודה קבשה, אסף שטרית, נדב לוסקי

בית משפט השלום באשקלון

מ"ת 14-06-9804 מדינת ישראל נ' גבאי(עוצר) ואח'

בפני כב' השופט אמיר דהאן מבקשים נגד משיבים	מדינת ישראל 1. חיים גבאי (עוצר) 2. יהודה קבשה (עוצר) 3. אסף שטרית (עוצר) 4. נדב לוסקי (עוצר)
---	--

החלטה

בפני בקשה המאשימה לעצור את ארבעת המשיבים עד לתום ההליכים.

המשיב 1 חיים גבאי ת.ז. ..., ליד 1960 מהעיר שדרות (להלן "חיים")

המשיב 2 יהודה קבשה ת.ז. ..., ליד 1964 מהעיר שדרות. (להלן "יהודה").

המשיב 3 אסף שטרית ת.ז. ..., ליד 1984 מהעיר שדרות (להלן "אסף").

המשיב 4 נדב לוסקי ת.ז. ..., ליד 1987 מהעיר שדרות (להלן "נדב").

זידאן אל נבاري (להלן זידאן) ת.ז.... מהכפר חורה, אשר הוגש נגדו כתב אישום בפרשה זו, (להלן: זידאן)

אשרף אל נבاري ת.ז...., ליד 1990 מהכפר חורה, אשר הוגש נגדו כתב אישום בפרשה זו (להלן: אשרף).

כתבו האישום:

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין

אשרף ויזידאן עבדו באתר בניה ברח' הנחלים בשדרות ומול אחר זה מצוי אתר בניה נוסף בהחזקתו של חיים. ביום 4/06/2014 בבוקר ניגש חיים לשער אשרף ויזידאן באתרם ופנה אליהם בקשר ללווח עץ שהקחו מאתרו ללא רשות. מיד תקפו אותו אשרף ויזידאן, כזידאן נוגח בראשו ואשרף מניף פטיש לעברו ועל כך הוגש נגדם כתב אישום, ובקשה לשחרור בתנאים.

חיים עזב את האתר של אשרף ויזידאן וכעבור עשר דקות שב אליו ועם יהודה אסף ונדבר ככל הארכואה חמושים בסכינים וחימר חמוץ גם בפטיש. ואז ארעו האירועים הבאים:

נדבר דкар את אשרף בברכו.

חיים יהודה אסף ונדבר התנצלו על אשרף והוא אותו ובעתו בו.

זידאן חש למקומות ואז ניסה יהודה לדקור אותו הכה אותו באגרופיו ונגח בו בראשו.

בסוף האירוע נגרמו לשערף פצעים בחזהו וביברכו ויזידאן נחבל בשפטו העליונה.

בכך הואשם חיים יהודה אסף ונדבר בתקיפה בצוותא הגורמת חבלה של ממש בהחזקת סכין. זידאן ואשרף הואשם גם הם בתקיפה חבלה ממשית על ידי שניים או יותר ומעצרים הסתiem בבקשתו לשחרור בתנאים.

ראיות לכואורה:

הצדדים טענו בהרבה לעניין הריאות לכואורה, חוסרים וספקות בריאות אלה וכן לאפליה בין ארבעת המשיבים לבין זידאן ואשרף. ומקוצר הזמן ודחיפות העניין לא יפורטו טענותיהם בגוף החלטה זו ויצו להתייחסות במסגרת הדיון.

ראיות לכואורה בשלב המעצר עד תום ההליכים - המנגנון הנורמטיבית:

בדיקת חומר הריאות בשלב המעצר עד תום ההליכים משמשת לשוש תכליות:

ראשית : על פי נקבעת מידת ההסתברות שהנאשם ימצא אשם.

שנייה, על-פי אותו חומר ראיות נקבע אם קיימת עילת מעצר ואיוז עילה .

שלישית, החומר האמור משמש גם כראיה העיקרית שעלה פיה מחייב בית המשפט אם אפשר להסתפק בחלופת מעצר.

מלאכטו של בית המשפט בבדיקה הריאות לכואורה בשלב זה היא מורכבת וمبرוסת על אומדןאות ועל עדים שלא נשמעו בפניו, בית המשפט אינו מצוי לקבל באופן מכני את כל הריאות בכתב. המצביעות על אשמת הנאשם כאילו

הנאמר הוא אמת ומשקלו מלא ולדוחות את הראיות המזוכות כראיות שאין מתאימות לשלב זה של ההליך.

פסקת בית המשפט העליון בנושא היא מורכבת יותר ועוסקת בתמונה כוללת של ראיות והערכתם של פוטנציאלי סביר להרשעה. גם התוצאה המתבקשת אינה בהכרח ביןארית אלא מצוייה על רצף של הערכת סיכוי הרשעה ובקיעים בחומר הראיות המכונים בפסקה "ספקות מובנים".

אף שנתתקבל בסופו של דבר מבוחן ה"סיכוי הסביר להרשעה" של כב' הנשיא ברק ונדחה המבחן של "הספק הסביר" שהציעה כב' השופט דורנר עדין נדרש זיהירות יתרה בבחינת חומר הראיות הכלול עדויות סותרות.

ספק מובנה, אף אם אינו מכרסם בראיות עד כדי שלילת הסיכוי הסביר להרשעה, עשוי להביא, אם לא לשילות סף הראיות לכואורה הרי שיביא להעדפת חלופת מעצר מקום שלא הייתה מועמדת בהינתן תשתיית ראייתית חזקה יותר.

עמד על כר' בית המשפט העליון בהלכת זהה :

14. נקודת המבט של השופט, המכريع בשאלת המעצר עד תום ההליכים, היא כוללת. עליו לעין בחומר החקירה כלו, לרבות חומר החקירה התומך בעמדת הנאשם. אין עלי לצמצם עצמו לחומר הראיות המפליל בלבד. עליו לפרט לפניו את מלאה התשתיית הראייתית כפי שהוא מופיע בחומר החקירה, לרבות ראיות ההגנה אם על יסוד חומר החקירה הכלול - כפי שהוא נתפס בשלב המעצר עד תום ההליכים - אין סיכוי סביר להוכחת האשמה בסיום המשפט, אין בסיס להיווצרותה של עילית מעצר.על-כן, אם עולה מthon מכלול חומר החקירה כי קיימים כבר עתה כירטום של ממש בגין התביעה, באופן שאין סיכוי סביר להרשעת הנאשם בסוף המשפט, לא מתקיים הדרישה בדבר קיומן של ראיות לכואורה להוכחת האשמה. עמד על כן השופט שמדובר בצדינו כי בשלב המעצר ... עליו להעריך סיכויים. עליו להניח הנחות באשר לאמון ולמשקל. עליו להיות מודע לאופי הלכוארי של החלטתו. בדיקתו היא מעצם הדברים כללית וכוללית..... היעדר מימצא בדבר מהימנות מוסר האמרה אינו מוביל למסקנה כי כל האמרות הן שות מעד ושות משקל.....hbchihna הראייתית אינה "טכנית" ואינה "סכמתית". בית המשפט צריך לבחון את הפוטנציאלי הראייתי הטמון בחומר החקירה. הוא צריך לבחון את מהותן הפנימית של הגירושות ואת מידת הסתרות הפנימיות המזוכות בהן. הוא צריך להעריך את ה"עיבוד" שהומר "גולמי" זה עבר במהלך המשפט. על יסוד כל אלה עליו להחליט, אם קיומ סיכוי סביר זהו הליך נפרד ומוחיד, שבו נבחנת שאלת הראיות לכואורה להוכחת האשמה בסופו. המשפט.

לענין הסתרות הוסיף וכותב כב' השופט בר שם כר' :

"אך אם השופט מגיע למסקנה כי עדות מסוימת, אם כי מפלילה היא לכואורה את הנאשם, אין היא עונה על דרישות ההיגיון הבריא או ניסיון החיים, או שהיא מהוות עדות כבושה ללא הסבר סביר, או שהיא עומדת בסתירה מהותית לאמורות אחרות שלו עד, או שקיימת ראייה בדבר הבעת כוונתו של עד התביעה המרכזית להעליל עלילה על הנאשם, והשופט מגיע על סמן כל אלה למסקנה כי אין סיכוי סביר להוכחת האשמה, כי אז נקבעת עמדתו זו על סמך שיקולים הנוגעים להערכתו הלכוארית בדבר "משקל הראיות ואמינות העדים".

עוד צוטט בעניין הסתיירות ב"ש 322/80 **מדינת ישראל נ' אוחנה**. ונאמר כי בית המשפט :

יבחן בין היתר, אם אין סתיירות או פירכות הגלויות על פניהן, או אם אין ליקויים בסיסיים בהצגת הדברים ובהגינום, שיש בהם כדי להפחית באופן מהותי ממשקלם הלכוארי של הריאות..."

אכן, משנדחה מבחן הספק הסביר שהציעה כב' השופט דורנר בבש"פ זادה הנ"ל, הרי שמציאת ספק סביר בחומר הריאות הכלול - אין די בה כדי לשולлеч את הסיכוי הסביר להרשה.

כב' השופט דורנר עמדה על הפער הלוגי בין נטלי הוכחה שונים בשלב הריאות לכואורה ובשלב המשפט, ולענות דעתם שליה היה הצדק עימה, אלא שדבריה לא נתקבלו להלכה ולא עוד אלא שההלהכה בדבר נטלי הוכחה השונים במעטעד עד תום ההליכים ובהלirk העיקרי השתרשה בבית המשפט העליון והוא כמובן הלכה מחייבת בבית משפט זה .

אלא שבית המשפט העליון איין ומיתן במקצת את המבחן של **"סיכוי סביר להרשה"** .

פסקית בית המשפט העליון שאחריו הלכת זאדה הכירה ב"מקבילית כוחות" בין עצמת הריאות לכואורה ובין מידת ההגבלה על חירות הנאשם ונקבע כך [בש"פ 11/5564 - פלוני] :

כל שעוצמת הריאות קטנה יותר ובחינת חומר החקירה, אפילו בשלב הלכוארי, מעוררת ספקות וסתירות, וכך תגדיל הנכונות לשחרר לחלופת מעוצר. ולהיפך, ככל שהראיות לכואורה חזקות וחד-משמעות יותר, ובהתקיים שאר התנאים להורות על מעוצר, כך תקטן הנכונות להסתפק בחלופת מעוצר .

הלכה זו, אשר אסמכתאות רבות לה מצין בית המשפט העליון ב- **בש"פ 11/5564 - פלוני** הנ"ל מתיחסת לתוכילת השילושית של בחינת הריאות לכואורה.

סקירת הריאות הגולמיות:

הריאות שמקורן בזידאן ובאשרף:

אמरתו של זידאן מיום 03/06/2014 10:24 מတארת את הגעתו הראשונה של חיים לאתר מסרת כי אכן נטלן אשרף וזידאן קרש מאתרו של חיים ואינה מတארת כל מעשה אלים מצדיהם של אשרף וזידאן.

זידאן מצין היה בחור עם מכנסיים קצרות שחזרות שבהתחלת דחף קצת ואחר כך הפריד ולא היה עם סcin.

זידאן מצין כי ראה איש עם כיפה לבנה דוקר את אשרף בחזהו לאחר מכן זיהה אותו כחפים.

אשרף מאשר באמרטו מיום 03/06/2014 שלקח קרש מהאתר של חיים בראשות אחד הפעלים, מတאר את כניסה של חיים לאתר, אינו מတאר אלימות בשלב זה ולאחר מכן מတאר שבאו ארבעה אנשים עם סcinים התנפלו עליו במקות אחד מהם שרט אותו בסcin בחזה.

לאחר מכן הוצגו לו תמונות של שלושה : לגבי נدب אמר שזכיר אותו בחזה ראשון , הנגש של המכוון עם כיפה ברוח

מהמקום ולאחר מכן הוא מתיחס לתמונות ואומר לגבי כל אחד מה היה חלקו .

זידאן ואשרף הוסיף להזכיר כל אירוע אלים או אירועים שקדמו לאיורו השני, בamarotihם מיום 04/06/2014.

זידאן בamarot מיום 04/06/2014 שולל כי תקף את חיים .

ראיות שמקורן במשיבים:

יהודיה בamarot מיום 04/06/2014 שולל כי היה מעורב בקטטה.

בamarot מיום 05/06/2014 מאשר יהודה כי ישב בمعצר עם נדב תוך כדי החקירה וכי היה במקום ולקח טוריה מידן של בדואי אחד וראה צעקות בין הבודאים לבין חיים ונדב שהיה במקום.

נדב בamarot מיום 05/06/2014 שולל כי היה מעורב בקטטה. אך בamarot מיום 05/06/2014 מאשר את נוכחותו במקום ואומר כי אחד הבודאים הוציא סכין מהרכב.

אסף בamarot מיום 05/06/2014 שולל כי היה מעורב בקטטה.

חיים בamarot מיום 03/06/2014 מתאר את האירוע הראשון ואף מצביע על חבלת ואז שולל את האירוע השני ואת נוכחותם של יהודה אסף ונדב וממשיך לשולל אותה גם בamarot מיום 05/06/2014.

עימותים [חיים, נדב, יהודה, אשרף, זידאן]:

בעימות בין נדב לאשרף מסר אשרף כי נדב ذكر אותו , נדב מוסר כי ראה את אשרף מוציא סכין מהמכונית והיה במקום אשרף מכחיש .

בעימות בין יהודה לזידאן אמר זידאן כי יהודה בא עם פטיש אבל לא תקף אותו אלא תפס אותו שלא יתרבע לטובות אחיו , ומתוך מה שאמר בחיקירתו הקודמת ואז מתקן מה שאמר מספר שורות לפני כן ואומר כי היה ליהודה סcin ביד . יהודה מכחיש כי היה מעורב אך מאשר כי היה בסביבה ועבד עם פטיש . זידאן מצין כי הייתה מצלמה במקום .

בעימות בין יהודה לאשרף אומר אשרף כי יהודה תקף את זידאן כשבידו סcin .

בעימות שבין חיים לאשרף אומר אשרף כי חיים הגיע למקום ביום עליון עם סcin . חיים אומר כי אשרףלקח משטו שק מלט ובבוקר מצא אותו עוד פעם בשטח שלו ואמר לעובדים שלו שיזהרו אותו ואז פרץ ביניהם ריב שבמסגרתו נחבל חיים . אשרף מכחיש .

בעימות בין חיים לזידאן חזר כל אחד על גרסתו וכל אחד מתעלם מהאשמות השני .

בעימות בין אשרף לאסף מכחיש אסף את מעורבותו, אך מאשר כי היה באזור וסידר את המתנע בשופל שלו , אשרף מייחס לאסף כי בא למקום עם סcin , עם שלושה אנשים ותקף אותו .

בעימות בין אסף לזידאן מוסר זידאן כי אסף היה בשטח אך לא ראה אותו עווה משהו והוא " היה בדلت ולא נכנס" עמוד 5

ולא החזיק סכין ומשתמע מדבריו שאסף היה זה עם השורט שלא התעורר . א ספ מוסף וטוען כי לא ראה מכות.

בעימות בין נדב לזריאן מוסר זיריאן כי ראה את נדב המוכר לו מוקדם יורד מהמכונית יחד עם השלושה האחרים , בחור אחר שטרם נעצר בليل 03/06/2014 הוא זה שניסה לדקור את אחיו אך נדב לא הרביז לא החזיק סכין , וטפס את אחיו כשהשאר הרביצו , נדב שולל נוכחות במקום .

עללא הוזיל מתאר באמירתו מיום 03/06/2014 כי ראה ארבעה אנשים יורדים מרכב מזדה 6 לנ Hag היה פטיש , אחד קרח שהוציא סכין ואחד עם "קצת זקן" הוציא סכין, עללא הצעיק את המשטרה עוד ראה עללא את הבוחר עם הזקן נתן נגיחות לאחד הבוחרים האחרים. עוד ראה עללא אדם כהה עור ואת הקרת מתנפלים, הקרת עם הסcin והכהה במכות. עללא זיהה לשוטרים במקום את הבוחר עם הזקן, את הבוחר הכהה, ואת הבוחר הקרת. עללא סרב לבצע עימותים .

מדוי"ח הפעולה של השוטר יקיר אוחזון עולה כי עללא, המודיע, הצבע על יהודית קבשה כמו שהיא מעורב עם הזקן, ונדב לוסקי שברח מהמקום כבוחר עם הסcin .

מדוחו"ת הפעולה של השוטר משה אריאלי עולה כי רדף וטפס את נדב לוסקי אשר זיהה על ידי המודיע כמו שהיא במקום עם סכינים ואז עיכב את אסף שיטרית כמו שהיא במקום והפריד בקטטה.

זהירות אל זhor, עובד של חיים, שהגיע למשטרה לבקשתו של חיים מתאר את פגישתו עם זיריאן ואשרף ומתאר שביקש מהם לבקש חיים, לא להכנס לשטח של חיים ולקחת ממשם דברים ואז איימו השניים באזונו על חיים ש"יבוא לדבר איתם ואז ישימו אותם בגאנז" חיים שמע אותם ובא אליהם ואז תקפו אותם השניים כשאחד נוגח בראשו והשני מרם עליו פטיש .

از חזר חיים עם השלושה שהוא עם סכינים וגם **הבדואים היו עם סכינים**. החקור הציג לזהירות תמונה של יהודית ושאל אותו אם זה הבוחר שירד מהרכב של חיים וזהירות השיב בחוב. את תമונותיהם של נדב ושל אסף לא זיהה.

בעימות עם יהודית מיום 05/06/2014 מזהה זהירות את יהודית כמו שהיא בארוע ובירדו סcin ונגח בבחור הבדואי וראה שם שניים נוספים .

בעימות עם חיים מיום 05/06/2014 מזהה זהירות את חיים המוכר לו כמו שספג נגיחה מאחד הבדואים ואח"כ חזר עם הרכב שלו ושלושה בחורים, כולל עם סכינים ורבו עם הבדואים שגם הם היו עם סכינים שאחד הוציא מהרכב ואחד מחולצתו, הוא חוזר על האיום של הבדואים לפני חיים והאלימות לפני חיים.

דין והכרעה :

לאחר שבחן בית המשפט את חומר הראיות לכואורה ושמע את טענות הצדדים מצא לקבוע את הקביעות הבאות לגבי המקורות הראיטיים:

כפי שנדון לעיל, קיימות סתיות משמעותיות בין אמרותיהם של אשף וזריאן לבין עצמן ובין הראיות האחרות ובעיקר אמרותיו של זהירות אל זhor דבר המגביר מאוד את ערך הლכוארי של הראיות הנובעות מהם, ומעמיד אותם

במצב של ספק מובנה.

הסתירות בთוך אמרותיהם של אشرف ויזידאן, גלוית על פניהן יש שוני ממשמעותם בפרטים בין אמרה לחברתה וביניהן לבין העימותים, ובעיקר התחושה בוטה של האירוע הראשוני אשר נתמך באמורתו של זהיר ובחבלת במצוותו של חיים.

לא מצאתי גם סותרות מהותיות בערךן הכספי של הראות אשר ניתנו על ידי זהיר אל זהיר ועליאו אל הויזיל והן מקומות סיכוי סביר להרשותה, נראה לי עוד כי השניים נזהרו מאוד בזיהוי ובהפללה.

אמרותיהם של חיים, נדב ויהודה, סותרות ביניהן וזה את זו ונראה שככל תכליתן היא הרחקתם ממוקם העבירה, דבר המקטין מאוד את ערךן הכספי.

על יסוד קביעות מקדימות אלה יש לקבוע לעניין הראות לכואורה :

קיימות ראות לכואורה כי אشرف ויזידאן תקפו את חיים, חבלו בראשו ואיימו עליו באירוע הראשוני.

קיימות ראות לכואורה כי חיים יהודה ונדב הגיעו למקום ברכבו של חיים יחד עם אדם נוסף ירדו מהרכב ואיתם סכינים ופטיש והחלו להתעמת עם זידאן ואشرف גם להם היו סכינים.

קיימות ראות לכואורה כי במהלך התגרה שפרצה במקום לאחר בואם של הארבעה נזכר ונشرط אشرف באופן שטחי בחזו וביבכו ויזידאן נחבל בשפטו העליונה.

קיימות ראות לכואורה הנגועות בספק מובנה לזיהויו של אסף שטרית כמי שהוא מעורב באירוע כדעת הربיעי, הראות למעורבותו של אסף נובעות מאמורות סותרות וחלשות של אشرف ויזידאן ואני רואה סיכוי סביר להרשותו בהעדר תמייה מאמרותיהם של יעלא זהיר.

על יסוד קביעות אלה, יש להורות על שחרורו של המשיב 3, אסף שטרית בתנאים אשר יבטיחו את התיקטיבתו בלבד.

עלית מעצר:

לאחר הקראת ההחלטה בעניין ראות לכואורה, שמע בית המשפט את העברים המוצעים ואת טענות הצדדים בעניין מסוכנות המשיבים 4,1,2,3, אשר כנגדם נמצאו ראות לכואורה.

לענין זה טענו הצדדים כאשר הוציאו העברים, נטען למסוכנות פחותה בעניין כל אחד מן המשיבים והסנגוריים אף טען טענה אפליה הנובעת מהחלטה שנייתה ביום 14/6/2016 (שלום אשקלון) 14-06-9016, מדינת ישראל נגד זידאן ואشرف אל-נבראי.

בתיק זה אשר הובא בפניי הודיעו הצדדים על הסכמה ולפיה שוחררו המשיבים שם בערבות עצמית בסך 10,000 ₪ כל אחד, מסירת כתובות וזמן.

המסגרת הנורמטיבית, אפליה בין משבים בהליך מעוצר כתענת שחרורו:

בית המשפט העליון בפסקתומנה מספר קritisטים להחלטת עיקרון השווין על משבים בהליך מעוצר עד תום הליכים, המשבים לבקשת מעוצר בעניינים דומים ובפרשיות דומות.

לענין זה רأוי לציג את שນפסק בבש"פ 5398/03, דוד רן:

אכן, העיקרון לפיו אין להפלות בין נאשימים בהליך פלילי לעניינם המעוצר בהעדר טעמים המצדיקים הבדיקה ביניהם, עיקרון חשוב הוא היונק את כוחו של עיקרון השווין, האוסר על אפליה בין שווים (ראhubsh"פ 89/89 מסיקה נ' מדינת ישראל, פ"ד מג(2); בש"פ 433/89 בומשטיין נ' מדינת ישראל, פ"ד מד(1)). יחד עם זאת, אין זה עיקרון-על ויש שהוא נדחה מפני שיקוליס הוגברים עליו בעוצמתם. כך, למשל, קבועית משפטזה כימוקם שבו מדובר בעבירות של אלימות קשה יש להעדיין את השיקול הכללי של לטות הציבור על פניו שיקול האפליה "במקרה זה הייתה אומר כישיבוש שנפלבה חלה אחרת עמוד על עמודו - שבשתא כיוונדעל על - אך שיבוש שאירע במקום אחד אין זה ראוי לו שיגורו שיבוש במקום אחר אף הוא" (בש"פ 2468/94 בהג'את כריים נ' מדינת ישראל נ' לא פורסם).

עוד נפסק כי לא ניתן להזכיר על-פי מבחן חד-ממדי של שווין בשאלת אם שחרורו של נאשם, חרף העדרטעם להבחין בין שניים, חייב להוביל גם לשחרורם של השותפים. لكن, כאשר שחרורו של אחד הנאשימים נבע מטעות בשיקול הדעת של התביעה ושלビתה המשפט, טעות זו אינה צריכה לגרור, בהכרח, את החלטה על נאשימים אחרים, ולעומת לאיין בין האינטראס לקאים את שורת השווין, בין האינטראס של שמירה על בטחונהתalon או הציבור והבטחת תקינות ההליך השיפוטי (בש"פ 4160/03 מדינת ישראל נ' בן-ישי לא פורסם); ובש"פ 2649/02 סרגיי בקייב נ' מדינת ישראל).

עוד יש לציג את שנקtab בבש"פ 6749/07, דוד קורולקר:

פעמים רבות קבע בית משפט זה כי עיקרון השווין בין שווים עקרון מנהה הוא בשיטתנו המשפטית כולה, והדברים אמרים אולי יותר שאת מקום עסקינו בשלילת חרותו של אדם (בש"פ 620/97 בוזגלו נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(5) 871 (1997); בש"פ 7686/03 רפייב נ' מדינת ישראל, (לא פורסם, 9.9.03)). יחד עם זאת, הודש כי יתכונו מקרים בהם האינטראס של הגנה על הציבור מפני אלימותו של נאשם יצדיק את מעצרו, גם אם יתכן שהיא בכך ממשום הפליה שלו בהשוואה לאחר (בש"פ 3320/98 ראס נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 7.6.98); בש"פ 4336/03 מדינת ישראל נ' בן-ישי (לא פורסם, 1.6.03)). השיקול של שווין בין הנאשימים מנהה, מדריך ומחייב הוא, ועם זאת אין הוא בבחינת שיקול המכريع כל שיקול אחר המתגוש מולו בזרת ההחלטה השיפוטית בענייני המעוצר. שומה על בית המשפט ליתן לשיקול זה את המשקל הנכבד הרاوي לו, ואולם בכך לא תמה מלאכתו ועליו לשקלל אלה מול אלה את מכשול השיקולים הצריכים לעניין ומתחכם לגבות החלטה מאוזנת ומחושבת, המשקלה נוכנה את זכותו של אדם להלן חופשי כל עוד עומדת לו חזקת החפות, את עיקרון השווין ושיקולים אחרים שבאינטראס הציבור (וראו גם: בש"פ 67686/03 הנ"ל).

אפליה - מן הפרט אל הכלל:

שקלתי את טענות האפליה בין המשיבים לבין האחים אל-נבראי.

יש לציין שלאחים אל-נבראי מיויחסת התקופה הראשונה של חיים גבאי, בכתב אישום נפרד, אך לא הוגש נגדם כתב אישום בגין הראות שהצטברו, כי גם הם אחזו בסכינים בעת שהגיעו הארבעה לאתר הבניה שלהם.

מכאן, שהעבירה המיוחסת למשיבים היא עבירה חמורה יותר.

זידאן אל-נבראי הורשע ב 2 עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, האחת של בת זוגו והשנייה של אדם אחר, זה מקרוב (2013). עוד הורשע זידאן בהחזקת נשק והחזקת סמים (2010), החזקת סמים שלא לצורך עצמית ונוהגה פוחצת של רכב (2008). החזקת סcin (2006).

אין ספק שעברותיו של זידאן הן מן העניין.

אשרף אל-נבראי, הורשע ביום 7/5/14 זה מקרוב, בהתקנות פרועה במקום ציבורי, וכן הורשע בעבירות איומים, תקיפת שוטר בעת مليוי תפקידו, הפרעת שוטר במילוי תפקידו, העלבת עובד ציבור (2012), הפרת הוראה חוקית (2012), הפרעת שוטר, איומים והתקנות פרועה במקום ציבורי (2008).

לפיכך, לא ניתן לומר כי יש מקום לאבחנה מותרת בין אשרף אל-נבראי, זידאן אל-נבראי והמשיבים 1,2,4, על יסוד מסוכנות הנובעת מהעבר הפלילי.

אומנם, המאשימה לא בחרה להגיש נגד אשרף וZIPADAN AL-NABARAYI כתב אישום המייחס להם נשיאת סכינים באירוע שבו הושמו המשיבים, אך התשתיות הראייתית תומכת זאת, ובנוסף על כך היו אלה אשרף וZIPADAN SHAHLOO באירוע האלים, בתקיפתו של אדם מבוגר מהם.

אשר על כן אני קובע כי יסוד האפליה מתקיים בתיק זה ויושם כשייקול אחד מן השיקולים לשחרורם של המשיבים.

המשיב 1: מסוכנות וחלופה:

המשיב 1 הורשע בעברו בעבירות רבות, בין היתר בעבירות סמים (2007), עבירות תקיפה אלימות והפרת הוראה חוקית (2008) איומים ותקיפה (2007), תקיפה (2003), חבלה ופיצעה (1999) ועוד עבירות שונות ורבות הקשורות לאלימות ורכוש מן השנים 1974 עד 1999.

בעניין זה שקלתי את טענת ב"כ המשיב כי המשיב ערך שינוי יסודי באורך חייו, וכן מסתבר כי המשיב לא עבר עברית מאז 2007.

שמעתי את הערבים אשר הציעו את עצם לפרק על המשיב וشكلתי בעניינו את השיקולים הבאים לחותתו של המשיב 1:

העובדת כי האירוע נשוא כתוב האישום קרה ביוזמתו של המשיב 1.

עbero הפלילי העשיר, הגם שמדובר בעבר ישן.

העובדת כי בעבירה היו מעורבים כל' נשק קרים. גם אם לא הוכח כי המשיב החזיק את אחד מהם.

העובדת כי העבירה בוצעה בחבורה.

העובדת כי נגרמו לשראף ויזידן חבלות.

לחותתו של המשיב 1 שקלתי את השיקולים הבאים:

מאז שנת 2007 לא עבר המשיב 1 עבירות.

המשיב 1 ביצع לכואה את העבירה המוחסת לו בתכו' להतגרות של אשראף ויזידן אשר כללה שימוש בנשך קר ומעשה אלים, מכח בראשו אשר גרמה חבלה של ממש.

התרשמתי כי הערבים שהוצגו בפני בית המשפט הינם ערבים מוחייבים המבינים את תפוקידם היטב וקשריהם היבר למשיב.

העובדת כי המשיב 1 התחייב לקבלן בפרויקט גדול ועובד ברציפות בפרויקט זה.

שיעור האפליה המצביע כי אשראף ויזידן אשר היכו את המשיב 1 ראשונים, שוחררו בתנאים מקרים.

באיזון שבין הסיכון הנובע משחרורו של המשיב 1, הסיכון הנובע משחרורו של המשיב 1 והסיכון הנובע מהמשר מעצרו, אני סבור כי שיש להורות על שחרורו בתנאים כבר עתה.

אני מורה כי המשיב יעצר עד תום ההליכים נגדו, אלא שיוכלו להשתחרר אם יעמוד בתנאים הבאים:

1. ערבות עצמית וערבותצד ג' בסך 15,000 ₪ כל אחת.

2. הערבים המפקחים יהיו לסרוגן :

א. ג ש.ת.ז..

ב. ג י.ת.ז..

ג. י ל.ת.ז..

מעצר בית מלא בכתובת רחוב חורחה לואו 2 אשדוד, בפיקוח מתמיד של אחד העربים, ומענה מתמיד לאחד ממספריו הטלפון הבאים, اي מענה יהווה הפרת תנאים :

0505918201, 0509918201

לכשישגו לבית המשפט המסמכים הקשורים בעבודתו של המשיב 1 ישקול בית המשפט את הימים והשעות והליוי שבhem יכול המשיב לצאת לעבודתו.

3. הפקדה כספית בסך 10,000 ₪ .

אם לא עומד המשיב באחד מהתנאים, יעצר עד תום הליכים.

מטרת הערבויות והפיקדון להבטיח עמידת המשיב בתנאי השחרור וכן במפורט להלן:
התיצבותו לדינום בביהמ"ש.

התיצבוותו לריצוי עונש מאסר, ולסיום ריצוי עונש מאסר המרוצה בעבודות שירות- אם יוטל בתיק העיקרי.

תשלום קנס /או פיצוי אם יוטלו בתיק העיקרי.

ערובה מפני ביצוע עבירות נוספת.

הסביר למשיבים ולערביים כי כל הפרה של תנאי מתןאי השחרור תקיים עלית מעצר ללא צורך בקיום דין, וכן עליה לחילופת הערבויות.

המשיב 2: מסוכנות וחלופה:

המשיב 2 הורשע בעברו בעבירות רבות, הרשעתו الأخيرة מיום 14/2/26 בהזק לרכוש בمزיד, הסגת גבול פלילית והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. עוד הורשע המשיב 2 באוימים, תקיפת בן זוג, החזקת סמים שלא לצריכה עצמית (2013), תקיפה (2009), סחר בסמים (2006), סחר בסמים (2002), וכן עבירות שונות של אלימות, סמים ורכוש בין השנים 1998-1982.

שמעתי את הערבות אשר הציעו את עצמן לפיקח על המשיב וشكلתי בעניינו את השיקולים הבאים לחובתו של המשיב:
2:

עbero הפלילי העשיר והעדכני אשר הוא ממין העניין, מצביע על מסוכנות קרובה.

העובדת כי בעבירה היו מעורבים כל' נשק קרים.

העובדת כי העבירה בוצעה בחבורה.

העובדת כי נגרמו לאשרף ויזידאן חבלות.

לטובתו של המשיב 2 שקלתי את השיקולים הבאים:

התרשמתי כי הערבות שהוצעו בפני בית המשפט אומנם טענות בדיקה נוספת נסافت של שירות המבחן, אך לא מצאתו בהן דופי עקרוני.

קיים שיקול אפליה מסוים, אךعرو הפלילי העדכני של המשיב ועוצמתו המוגברת של האירוע, אינם מוציאים מכלל מחשבה כי המדבר באבחנה מותרת.

המשיב 2 הוא המתפל בארכעת ידיו הקטנים.

באיזון שבין הסיכון הנובע משחררו של המשיב 2, הסיכון הנובע משחררו של המשיב 2 והסיכון הנובע מההמשך מעצרו, אני סבור כי יש מקום לקבל תסקير שירות המבחן אשר יבחן את מסוכנותו של המשיב 2 ואת האמצעים לצמצומה של מסוכנות זו באמצעות חלופה.

לפיך, מורה על מעצרו של המשיב 2 עד החלטה אחרת.

שירות המבחן מתבקש להגיש תסקירו בעניין המשיב 2.

העתק מהחלטתי יועבר בדחיפות לשירות המבחן.

קובע התיק לאחר קבלת תסקיר ליום 30/6/14 בשעה 12:00.

המשיב 3: מסוכנות וחלופה:

כאמור בעניין המשיב 3, נמצאו ספקות מובנים בחומר הראיות באופן אשר מצדיק את שחררו בתנאים מינימליים וهم:
1. ערבות עצמית וערבות צד ג' בסך 10,000 ₪.

- .2. הפקדה לשם התיעצבות בסך 2,500 ₪.
- .3. העربים המפקחים יהיו :
עליזה שטרית ת.ג. 361637056.

מטרת הערביות והפיקdon להבטיח עמידת המשיב בתנאי השחרור וכן במפורט להלן:

- **התיעצבותו לדינונים בביהם"ש.**
- **התיעצבותו לריצוי עונש מאסר, ולסיוום ריצוי עונש מאסר המרוצחה בעבודות שירות- אם יוטל בתיק העיקרי.**
- **תשלום קנס /או פיצוי אם יוטלו בתיק העיקרי.**
- **הבטחה מפני ביצוע עבירות נוספות.**

מוסבר למשיב/ים ולערב/ים כי כל הפרה של תנאי מתנהו השחרור תקיים עלית מעצר ללא צורך בקיום דין, וכן עילה לחילוט הערביות.

המשיב 4: מסוכנות וחלופה:

עbero של המשיב 4 נקי מהרשעות קודמות, המזכיר בדבר צעיר אשר הctrpf לאביו החורג (המשיב 1) אחרי שנתקף.

שמעתי את העARBIM אשר הציעו את עצמן לפיקח על המשיב 4 וشكلתי בעניינו את השיקולים הבאים לחותתו של המשיב 4:

- העובדה כי בעבירה היו מעורבים כל' נשק קרים. גם אם לא הוכח כי המשיב החזין את אחד מהם.
- העובדה כי העבירה בוצעה בחבורה.
- העובדה כי נגרמו לשופר ויזدان חבלות.

לחותתו של המשיב 4 שקלתי את השיקולים הבאים:

עtero הנקו וגילו הצעיר של משיב 4.

המשיב 4 ביצע לכואורה את העבירה המיויחסת לו בתחום התגנות של אشرف זידאן אשר כללה שימוש בנשק קר ומעשה אלים, מכח בראשו של אביו החורג אשר גרמה חבלה של ממש.

התרשמתי כי העربים שהוצגו בפני בית המשפט הינם ערבים מחויבים המבינים את תפוקידם היטב. בפרט התרשמתי מהicho של המשיב מר יצחק לוסקי, כמו שישכיל להשיג על המשיב.

שים האפלה המצביע כי אشرف זידאן אשר היכו את המשיב 1 ראשונים, שוחררו בתנאים מקרים ובערבות הפלילי מכבד בעוד עtero הפלילי של המשיב 4 נקי.

באיזון שבין הסיכון הנובע משחרורו של המשיב 4, הסיכון הנובע משחרורו של המשיב 4 והסיכון הנובע מהמשר מעצרו, אני סבור כי יש להורות על שחרורו בתנאים כבר עתה.

אני מורה כי המשיב יעצר עד תום ההליכים נגדו, אלא שיוכל להשתחרר אם יעמוד בתנאים הבאים:

1. ערבות עצמית וערבותצד ג' בסך 15,000 ₪ כל אחת.

2. הערבים המפקחים יהיו :

א. גבאי שמחה ת.ז. 022116727.

ב. גבאי יהודית ת.ז. 022660526.

ג. יצחק לוסקי ת.ז. 034660134.

ד. יעקב גבאי ת.ז. 058052671

ה. נופר לוסקי ת.ז. 301365904

3. יותקן איזוק אלקטרוני, על פי נהלי מזכירות בית המשפט והיחידה לאיזוק אלקטרוני. האיזוק האלקטרוני יותקן עד ליום 1/7/14.

העתק מההחלטה יועבר ליחידה לאיזוק אלקטרוני.

4. מעצר בית מלא בכתב רחוב ישראל ישעיהו 3/4 שדרות, בפיקוח מתמיד של אחד העARBים, ומענה מתמיד לאחד מספריו הטלפון הבאים, או מענה יהווה הפרת תנאים :

.0526661219, 0526661218

5. הפקדה כספית בסך 5,000 ₪ .

אם לא יעמוד המשיב באחד מהתנאים, יעצר עד תום הליכים.

מטרת הערביות והפיקדון להבטיח עמידת המשיב בתנאי השחרור וכן במפורט להלן:

התיצבותו לדינום בביבמ"ש.

התיצבותו לרצוי עונש מאסר, ולסיום רצוי עונש מאסר המרוצחה בעבודות שירות- אם יוטל בתיק העיקרי.

תשלום קנס ו/או פיצוי אם יוטלו בתיק העיקרי.

ערובה מפני ביצוע עבירות נוספת .

הסביר למשיב/ים ולערב/ים כי כל הפרה של תנאי מתנאי השחרור תקיים עלית מעצר ללא צורך בקיום דין, וכן עליה לחילוץ הערביות.

ניתנה היום, י"ד סיון תשע"ד, 12 יוני 2014, בנסיבות הצדדים.

החלטה

על מנת לאפשר לבקשת להגish ערר על ההחלטה השחרור, ועל מנת שלא להעמיד את ערacaת העורו בפני עובדה מוגמרת, הנני מורה על עיכוב ביצוע ההחלטה השחרור, עד ליום 13/6/14 בשעה 10:00.

אם לאחר עיון נוסף, תחליט המבקשת שלא לעורר על ההחלטה השחרור, תודיע על כך מיידית לב"כ המשיב, ליחידת נחשון ולרשויות בית המעצר בו מוחזק המשיב.

ניתן להחל בהליך השחרור כבר כתה.

ניתנה היום, י"ד סיון תשע"ד, 12 יוני 2014, בנסיבות הצדדים.

חתימה